

**[Birthe Hansen]**

og børnecheck. Derfor bad jeg ministeren om at bekræfte eller afkræfte, at man først fik disse ydelser den dag, hvor man fik dansk indfødsret. Det er muligt, spørgsmålet ikke kan besvares i dag, men så vil jeg være glad for at få svaret skriftligt gennem udvalget. Det var sådan set det, der var problemet, og ikke, om man fik bistandshjælp.

Det tredje spørgsmål var til fru Elisabeth Arnold, men jeg ved ikke, om det var det, ministeren tænkte på. Det drejede sig om, at selv om man går på bistandshjælp, er man i sin fulde ret til at søge om indfødsret, hvis man ellers opfylder alle de andre kriterier, som vi er enige om er svære og tager mange år at opfylde. Men der er ikke mig bekendt nogen paragraf i bistandsloven, der giver mulighed for at yde 3.000 kr. til at betale det gebyr, der eventuelt vil blive krævet ved denne ansøgning, hvis dette forslag bliver vedtaget.

(Kort bemærkning).

**Knud Lind (FP):**

Da jeg nævnedes det problem, talte jeg om grundlovens § 44, stk. 1: »Ingen udlænding kan få indfødsret uden ved lov.« Da vi nu ved, at hver enkelt ansøgning er at betragte som et selvstændigt lovforslag, hvis man skal gå helt til bunds i materien, så er de andre, som man nu rent administrativt qua en anden lov mener at kunne give statsborgerskab, jo også enkeltstående lovforslag. Men jeg nævnedes bare den problematik, det var sådan set ikke, fordi jeg var utilfreds med det.

Jeg vil også godt sige til fru Birthe Hansen, at jeg synes altså, man skal lade være med at vende de ting, jeg sagde. Det, jeg talte om, var jo den sociale evigheds garanti, for jeg ved da udmærket godt – desværre, var det bare anderledes – at så snart de sætter foden på dansk jord, overtager Dansk Flygtningehjælp dem, og så kører det ellers derudad i de første 18 måneder, og så fortsætter kommunerne i 6½ år med at fylde lommerne på dem. Det er derfor, jeg siger, at jeg godt ved, de kan få socialhjælp og bistandshjælp osv.

Og så er jeg i øvrigt ligeglad med, hvad Kristeligt Folkepartis ordfører i øvrigt må beklage fra denne talerstol!

**Indenrigsministeren (Thor Pedersen):**

Jeg skal afholde mig fra overhovedet at gå

ind i den debat, som jeg ikke bryder mig om, med de undertoner om, hvilke grupper der i øvrigt bliver danske statsborgere eller ikke bliver danske statsborgere.

Det er et dybt seriøst ønske at ville være dansk statsborger, dybt seriøst, og derfor er det egentlig lige så seriøst, at der er et gebyr for det meget omfattende arbejde, man sætter i værk, når man indgiver sin ansøgning. Det er det arbejde, man yder et beskedent bidrag til gennem betaling på 3.000 kr., og det arbejde udføres, uanset om man erhverver statsborgerskab gennem ansøgning eller man ikke gør det, og derfor er der ingen tilbagebetaling. Man betaler simpelt hen for det arbejde, man sætter i værk.

Fru Birthe Hansen sagde, at man ikke vejleder om, af hvem og hvordan statsborgerskabet erhverves. Det er nu sådan, at de generelle regler, som Folketinget i virkeligheden ved gentagne lejligheder selv præciserer fra Folketingets talerstol, er at bekendtgøre for alle ved henvendelse, så der er en vejledning for dem, der ringer og spørger om, hvordan praksis egentlig er for erhvervelse af statsborgerskab. Det er ikke sådan, at man ikke kan få et råd.

Jeg må sige generelt, også til fru Birthe Hansen – og det tror jeg nok fru Birthe Hansen ved – at det, der er afgørende for de ydelser, man tilkommer i det danske system, er, om man har lovligt ophold her i landet, og ikke, om man er statsborger; det influerer overhovedet ikke på vort bistandssystem eller andre rettigheder.

(Kort bemærkning).

**Birthe Hansen (SF):**

Jeg tror, indenrigsministeren har misforstået mig. Jeg har ikke sagt noget om, at man ikke gav vejledning. Jeg henviste udtrykkeligt til, at § 10 i cirkulæret siger noget om, at behandlingen og vejledningen af ansøgere ikke bør have en sådan karakter, at det afholder nogen fra at søge. Jeg har ikke sagt et ord om, at man ikke fik vejledning. Jeg mente bare, at i og med man fastsætter et gebyr på 3.000 kr., så er det en meget kontant vejledning til at lade være med at søge, ikke? Og så er jeg glad for, at ministeren bekræftede, hvad jeg da udmærket godt vidste, nemlig at i det øjeblik man har ophold i landet, modtager man de samme ydelser, men tilsyneladende vidste hr. Knud Lind det ikke, siden han kunne stå på talerstolen og hævde, at det først var fra den dag, man fik indfødsret, at man blev berettiget til det.